

ganste Andet, det ligger i den Mangel paa en virkelig sund filosofisk Tanke, der er i alle Straffesafveiningsystemer; men det have vi ikke her med at gjøre. Vi have med den Mulighed at gjøre, hvorunder vi hidtil have levet, at man kan bestemme Forbrydelsen igjennem Straffen paa forskjellige Maader; thi ellers kunde man ikke forandre Straffelovgivningen. Det Eneste, der her foreligger til Bedømmelse, er altsaa det Spørgsmaal: Er det Cellefængsel, der her er bestemt for en Forbrydelse, svarende til den almindelige Fængselsstraf, der nu gjælder, og som den vedkommende Forbryder er dømt til? Kunne vi finde dette Maal i Fremtiden, saa kunne vi ligesaagodt finde det nu, og saa vil jeg haabe, at de ærede Medlemmer, der have Indsigelse at gjøre derimod, til tredie Behandling ville fremsætte dem og f. Ex. sige: For Qvinde passer en kortere Tids Cellefængsel til et vist Antal Aars Strafarbejde; men de maae kunne finde et Maal, ellers vil Cellefængselsstraffen aldrig kunne indføres. Derved at Domsmagten har bestemt, at en Qvinde skal sættes i Cellefængsel, bliver hun ikke mere stillet til at sidde der. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) sagde: Hvorledes vil man stille sig ligeoverfor den Qvinde, der nu er i Fængsel, og som har en hellig Rædsel for at komme i Cellefængsel, og dog bliver bragt derind? Men hvorledes vil det ærede Medlem, efterat have dømt en Qvinde til Cellefængsel, troste hende, naar hun har en hellig Rædsel for at komme der, eller troer det ærede Medlem, at hun vil føle en mindre hellig Rædsel derfor, fordi hun er bleven dømt dertil? (Klein: Det ærede Medlem glemmer det Væsentlige!) Ja, det ærede Medlem kommer altid tilbage til, at det Væsentlige skal ligge deri, at den Qvinde, der tidligere er dømt, har ved Dommen erhvervet en Ret med Hensyn til Bestemmelsen af Straffeararten; nei, hun har ved Dommen kun erhvervet den ene Ret, at være betegnet som den, der har begaaet en Forbrydelse; men Udmøntningen i Straf er noget ganske Andet og Tilføidigt. Hun har ikke Ret til at udmønte sig selv, og vi søge her slet ikke Andet end at finde den tilsvarende Møntværdi for den Forbrydelse, hun har begaaet. Fleertallet bilder sig ind at have fundet den; men hvad

er det, Mindretallet har ifinde at gjøre? Mindretallet har ifinde at sætte Forbryderens Villie over den lovgivende Magt, idet det siger: Enhver Forbryder skal for Fremtiden have Lov til at bestemme sin Straf i Qualiteten; hver enkelt Forbryder skal have Lov til at sige: Naar den dømmende Magt igjennem Straffen har bestemt Forbrydelsens Qualitet og Qvantitet, saa skal jeg, Forbryderen, have Ret til at sætte mig op mod de Bestemmelser, som den lovgivende Magt maatte tage med Hensyn til Straffens Afsoning; men det, at tillægge Forbryderne en saadan Ret, er at gjøre dem til mere, end alle vi Andre ere, ikke at tale om, at det vil medføre den allerstørste Ulempe for Fængslerne; dog det skal jeg nok senere komme til at omtale, thi Hensigtsmæssigheden har overordentlig meget at betyde. Det, som egentlig greb de tvende ærede Herrer, der hovedsagelig have talt i denne Sag og i denne Retning, Sagen seet fra det juridiske Standpunkt, var den almindelige Opfatning, de gjorde gjældende — navnlig har det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) gjort den gjældende — at Udbyttet af Domsmagtens Bestemmelser skalde kunne staae urettet og uforandret, og at de skalde have tilkjendt den Vedkommende, der faldt under deres Dom, en Ret til noget Vist. Denne Betragtningssmaade er efter min Anskuelse i sig selv ikke rigtig, naar man tager den i dens Almindelighed; men forudsat, at den var rigtig, saa er den, synes mig, fuldkommen urigtig i den Anvendelse, de gaveden her. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (E. Rimestad) sagde: Det, som Straffen gaaer ud paa, er ikke alene Frihedens Bervøvelse, men det er tillige Arbeidet. Jeg vilde gjerne spørge det ærede Medlem, om den vedkommende Forbryder har vundet en Arbeidsret ved at blive dømt? Nei, han har faaet en Arbeidsbyrde, som det kommer an paa Statsmagten, om den vil benytte eller ikke. Jeg vil ligeledes gjerne spørge det ærede Medlem, om den vedkommende Forbryder har vundet en Ret til at skulle tabe sin Frihed? Nei, han er bleven underkastet den Forpligtelse at skulle savne den, men han kan ikke forlange at blive i Fængslet. Skalde nogen Forbryder, som den lovgivende Magt vil sætte ud af Fængs-